

65. Skön Cecilia.

Hurtigt.

En ral-la-re, en ral-la-re lill Sköv-de ort: han
kom. Han fri-a till en flic-ka skön, Ce-ci-lia het-te
hon. Hen-nes tan-kar va' fri-mo-di ga, Hen-nes hjär-ta stod i
brann Blott för hon stod och ta-la vid en ras-ker ral-lar-man.

2. Tro aldrig att jag knyter något kärleks-
band med dig,
Nej du är blott en rallare och jag en
flicka fin.
Nej bort med så'na tankar, nej bort med
så'nt begär.
Tro aldrig att jag håller en rallare så
kär.
3. Den rallaren, den rallaren han reste bort
sin kos.
Han reste bort från hemmet och från
sin fagra ros.
Hans tankar var Cecilia, som en gång
varit hans,
När han om hennes hjärta bad allt uppå
kärleksvis.
4. Sju åren voro gångna, sju åren run-
omkring,
Då faller skön Cecilia i febersjukdom
in.
Den sjukdomen var blandad med smärta
och stor sorg.
Allt för hon hade givit den raske ral-
larn korg.
5. Cecilia blev döder och lagder uppå bår
Av gossar blev hon buren till gravens
mörka vrår
I denna mörka boning, i denna kall-
grav
Där vilar skön Cecilia, som rallarn äls-
kat har.
6. Å hör I flickor alla, som än ogifta gå,
Tag mot era gossars anbud, när som det
bjuds uppå.
Låt edert högmod falla, som i edert
sinne bo,
I gravens mörka boningar skall så'nt
ej finna ro.